

Zaak 2009-154

Datum uitspraak: 4 november 2009

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellant,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit Nederland casu quo de examiner van de cursus Materieel strafrecht (R38272), gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. ONTSTAAN EN LOOP VAN HET GEDING

1. Bij brief d.d. 1 juli 2009 is namens de Commissie voor de examens aan appellant medegedeeld dat hij op grond van het door hem behaalde resultaat (4) op de tentamenzitting van 15 juni 2009 van de cursus Materieel strafrecht niet in voldoende mate heeft voldaan aan de eisen die aan het desbetreffende tentamen worden gesteld.
2. Appellant heeft hiertegen (formeel) beroep ingesteld bij brief d.d. 4 juli 2009 (met bijlagen), door het College van beroep voor de examens (hierna te noemen: het College), ontvangen op 7 juli 2009. Dit beroep heeft hij, na verleend uitstel, inhoudelijk aangevuld bij brief d.d. 7 augustus 2009, door het College ontvangen op 7 augustus 2009 per e-mail respectievelijk 10 augustus 2009 per post.
3. Op 10 augustus 2009 heeft het College verweerders verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is.
4. Bij brief d.d. 28 augustus 2009 hebben verweerders verzocht om uitstel van de termijn waarbinnen gereageerd dient te worden, welk uitstel namens het College bij brief d.d. 31 augustus 2009 is verleend.
5. Bij brief d.d. 8 september 2009 hebben verweerders appellant medegedeeld niet terug te komen op hun eerdere beslissing en daarbij appellant verzocht aan te geven of hij zijn beroep al dan niet wenst door te zetten.
6. Bij brief d.d. 11 september 2009, door het College ontvangen op 15 september 2009, heeft appellant onder aanvulling van de gronden van zijn beroep aan het College kenbaar gemaakt dat hij zijn beroep wenst door te zetten hetgeen op 16 september 2009 aan verweerders is doorgegeven.
7. Verweerders hebben op 23 oktober 2009 een verweerschrift d.d. 21 oktober 2009 met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
8. Bij brief d.d. 26 oktober 2009, door het College ontvangen op 27 oktober 2009, heeft appellant nog inhoudelijk gereageerd op het verweerschrift van verweerders.
9. Bovengenoemde stukken van appellant en het verweerschrift met bijlagen zijn aan deze uitspraak gehecht.
10. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 4 november 2009 te Heerlen, alwaar appellant, zoals hij reeds had medegedeeld, niet

in persoon is verschenen. Namens verweerders zijn verschenen mevrouw M.J.A.W. Dols, ambtelijk secretaris en mevrouw mr. A.H.E.C. Jordaans, examinator van de onderhavige cursus.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de uitslag van het door appelland afgelegde tentamen van de cursus Materieel strafrecht. Appelland heeft nog bezwaren tegen de beoordeling en waardering van zijn antwoord op de open deelvragen 2b, 3c, 3d, 4a en 4d. Voor de tekst van deze vragen en het antwoordmodel wordt verwezen naar de bij deze uitspraak gevoegde bijlagen.
3. Alvorens tot behandeling over te gaan dient het College zich eerst uit te spreken over de ontvankelijkheid van het beroep.
Zoals het College reeds eerder heeft overwogen bepaalt artikel 7.61, lid 3 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna te noemen: de WHW) dat de termijn voor het indienen van een beroepschrift vier weken bedraagt. Appelland heeft voor het indienen van de inhoudelijke gronden van zijn beroep uitstel gekregen tot 31 juli 2009 en vervolgens nog eens tot en met 14 augustus 2009. Bij indiening van (een gedeelte van) het beroepschrift na afloop van deze (laatste) termijn kan niet-ontvankelijkheid slechts achterwege blijven indien redelijkerwijs niet kan worden geoordeeld dat de indiener in verzuim is geweest.
Appelland heeft d.d. 7 augustus 2009 beroep aangetekend tegen de deelvragen 2a (inmiddels door appelland ingetrokken), 2b, 3d, 4a en 4d van het tentamen van de cursus Materieel strafrecht. Vervolgens heeft appelland d.d. 11 september 2009 zijn eis vermeerderd door alsnog beroep aan te tekenen tegen de (nieuwe) deelvraag 3c met de vermelding dat zijn beroep tegen deze deelvraag bij zijn eerste beroepschrift abusievelijk in de tekstverwerker was weggevalen. In deze, door appelland gemaakte, opmerking kan geen reden worden gevonden om te oordelen dat hij met betrekking tot zijn beroep tegen deelvraag 3c niet in verzuim is geweest, zodat het beroep tegen deze deelvraag niet-ontvankelijk zal worden verklaard.
4. Appelland heeft in beroep met betrekking tot vraag 2b opgemerkt dat zijns inziens niet kan worden volstaan met op het voorblad van een tentamen meedelen dat waar nodig bij de antwoorden naar jurisprudentie moet worden verwezen, omdat het dan voor tentaminandi niet duidelijk is wanneer wel en wanneer geen vermelding vereist is. Om deze reden dient hij naar zijn mening voor deze deelvraag 5 punten extra te krijgen.
Inzake vraag 3c heeft appelland opgemerkt dat het hem ontgaat waarom hij gedurende de procedure geen bezwaren mag toevoegen met betrekking tot een ander deel van één van de vragen waartegen hij beroep heeft aangetekend. Volgens appelland heeft hij alle elementen uit het antwoordmodel genoemd en zou hij derhalve 10 punten extra moeten krijgen.
Bij vraag 3d is appelland van mening dat de vraag ruimer geformuleerd had moeten worden als de examinator het volledige, in het antwoordmodel genoemde, antwoord had willen horen. Op grond van de huidige beperkte tekst dient het door appelland gegeven antwoord eveneens volledig goed gerekend te worden, waardoor appelland 3 punten extra zou moeten krijgen.
Met betrekking tot vraag 4a heeft appelland opgemerkt dat het door de examinator gevraagde arrest niet in zijn cursusversie staat en dat uit de tekst op de site niet (duidelijk genoeg) blijkt dat het betreffende arrest in het vervolg ook tot het studiemateriaal van de door hem gekochte cursus behoort. Op grond hiervan is appelland van mening dat hem alsnog 2 punten moeten worden toegekend.
Voor wat betreft vraag 4d is appelland van mening dat de eerste alinea van het

antwoordmodel gezien de vraagstelling overbodig is. Het verweer van de examinator dat vragen volgens een vast stramien moeten worden beantwoord vindt appellant niet sterk omdat dit blijkens het antwoordmodel toch niet onverkort wordt toegepast. Voorts is appellant van mening dat ook bij deze vraag had moeten worden vermeld dat tentaminandi jurisprudentie dienden te vermelden. Op grond hiervan hadden volgens appellant de door hem genoemde juiste antwoordelementen met 10 punten gewaardeerd moeten worden.

5. Ter zitting persisteert de examinator bij hetgeen zij in haar eerdere verweer heeft aangegeven. De examinator merkt op dat ze wel nog een kopie van de brief aan appellant heeft meegenomen waarin wordt verwezen naar Blackboard, de site waarop bij de informatie van deze cursus met deze cursuscode staat dat het drijmestarrest is toegevoegd. Aangezien appellant zelf al heeft aangegeven dat hij het wel heeft gezien voegt het eigenlijk niets toe, maar als het College deze brief wil hebben, is de examinator bereid hem te laten zien.
Desgevraagd verduidelijkt de examinator dat er meerdere cursusversies zijn met dezelfde cursuscode teneinde niet meteen een hernieuwing van de cursus met een nieuwe cursuscode uit te moeten geven. Dit in het kader van de studentvriendelijkheid omdat bij de keuze voor een nieuwe cursuscode de oude cursus eindigt en studenten die de cursus nog niet gehaald hebben meteen een nieuwe cursus dienen aan te schaffen.
Desgevraagd merkt de examinator nog op dat zolang geen nieuwe cursuscode wordt uitgegeven de vragen zo gesteld worden dat ze te beantwoorden zijn met de oude versie en met de bij de oude versie aangeduide wijzigingen die uitdrukkelijk via studienet gepubliceerd zijn.
6. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
7. Zoals het College reeds meermalen heeft overwogen dient een tentamen te worden afgenomen over het aangereikte studiemateriaal en kunnen bij de waardering van antwoorden op open vragen de oordelen van redelijk denkende personen uiteraard binnen zekere grenzen uiteenlopen, zonder dat daarbij kan worden gezegd dat die oordelen zelf onredelijk zijn. Het College dient te beoordelen of verweerders het aanvullende studiemateriaal tot de tentamenstof mochten rekenen en bij de beoordeling en waardering van het door appellant gegeven antwoord op de open vragen al dan niet de hier bedoelde grenzen hebben overschreden. Gezien de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is het College tot de bevinding gekomen dat het aanvullende studiemateriaal tot de te tentamineren studiestof behoort en het door de examinator gegeven oordeel met betrekking tot de bestreden open vragen de hier bedoelde grenzen niet te buiten is gegaan.
8. Het College overweegt daartoe dat de examinator in redelijkheid de door haar toegekende puntenwaardering heeft kunnen hanteren.
Het College is van oordeel dat voldoende duidelijk is aangegeven dat het aanvullende studiemateriaal tot de te bestuderen studiestof behoort en dat voldoende duidelijk, zelfs meer dan eens, is aangegeven dat tentaminandi hun vragen dienen te motiveren aan de hand van relevante wetsartikelen en arresten.
In zijn algemeenheid merkt het College op dat het door appellant gegeven antwoord op de open deelvragen niet of niet volledig voldoet aan de van tentaminandi te verwachten beantwoordingwijze van juridische vragen, waarbij problemen worden geanalyseerd en gekwalificeerd aan de hand van relevante wetsartikelen met toepassing van eventuele jurisprudentie en vervolgens gemotiveerd worden opgelost.
9. Het voorgaande leidt, nu voorts niet is gebleken van feiten of omstandigheden die tot een ander oordeel zouden kunnen leiden, tot de volgende beslissing.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep, voor zover dat is gericht tegen tentamenvraag 3c niet-ontvankelijk.

Voor het overige verklaart het College het beroep ongegrond en verwerpt het beroep.

Aldus gedaan door mr. A.J. Henzen, voorzitter, mr. dr. M.C.E.M. Draaisma, mr. dr. A.L.H. Ernes, R. Harms en mr. R.F.W.H.J. Hulscher, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.M.J.M. Slegers, secretaris, en in het openbaar uitgesproken door mr. A.J. Henzen op 4 november 2009.

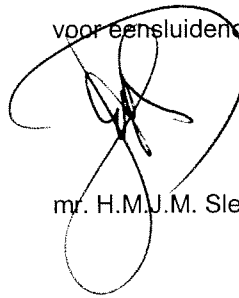
w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

mr. H.M.J.M. Slegers

mr. A.J. Henzen

voor eensluidend afschrift,

mr. H.M.J.M. Slegers

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een belanghebbende binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij de Arrondissementsrechtbank (sector Bestuursrecht) binnen het rechtsgebied waarvan de indiener van het beroepschrift zijn woonplaats in Nederland heeft, in casu voor appellant: Arrondissementsrechtbank Utrecht, Sector Bestuursrecht, Postbus 16005, 3500 DA Utrecht.

Indien de indiener van het beroepschrift geen woonplaats in Nederland heeft, is dat de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan het College van beroep voor de examens van de Open Universiteit Nederland zijn zetel heeft (in casu: Arrondissementsrechtbank Maastricht, Sector Bestuursrecht, Postbus 1988, 6201 BZ Maastricht).